

ע"פ 993 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלוני

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
ע"פ 993/16

כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט י' עמיית
כבוד השופט מ' מזוז

לפני:

פלוני המערער:

נ ג ד

המשיבים:
1. מדינת ישראל
2. פלוני

ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המחוזי באר שבע
בתיק פ-15-01-047322 שניתן ביום 15.12.2015 על
ידי כבוד השופט ג' שלו

תאריך הישיבה:
(21.12.2016) כ"א בכסלו התשע"ז

בשם המערער:
עו"ד דוד יפתח ועו"ד יגאל דותן
בשם המשיבים:
עו"ד עודד ציון
גב' ברכה ויס
בשם שירות המבחן:

פסק דין

השופט י' עמיית:

1. המערער שבפנינו הוא נאשם מספר 4 בכתב אישום המתאר קשרת קשור לפגוע אחר. המערער הורשע על פי הודהתו בעבירות של קשרת קשור לפצע, ניסיון לחבלנה חמורה בנסיבות חמימות, עבירות בנשך (עסקה אחרת) - עבירות לפי סעיף 499(א)(1); סעיף 333 + 335(א)(1) ו-25; וסעיף 144(ב2) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין).

2. ומעשה שהוא כך היה.

עמוד 1

נאשם 1 בכתב האישום הוא אסיר המרצה תקופת מאסר ארוכה, ובינו לבין אסיר אחר בשם איציק התגלו סכsoon. נאשם 1 ביקש לנוקם באיציק, ועל כן קשר עם הנאשם 2 עם אדם נוסף (להלן: האחר) לפגוע באחד מהחיו של איציק. הנאשם 2 והאחר קשוו עם המערער ליות ברגלי אחד מהחיו של איציק. הנאשם 2 דחק במערער לפעול והמערער פנה לאחד ממכרו, מבלי לדעת שהלה הופעל אותה עת כסוכן משטרתי (להלן: הסוכן). המערער נפגש עם הסוכן ומספר לו כי הנאשם 1 מעוניין לירות ולפגוע באחד מהחיו של איציק, והצע לו לבצע את הירי תמורה תשלום. המערער אסף את הסוכן מביתו, נסע עמו לבית הוריו של איציק, הבHIR לו כי עליו לירות באחד מהחיו של איציק המרגלים כדי לפצוע אותו, והבטיח לו כי יקבל תמורה הירי 13,000 ₪. המערער הגיע לבתו של הנאשם 3, שם קיבל אקדח חצי אוטומטי במספר סיורי חלקו ומחסנית הטעונה באربעה כדורים, והעביר לתוכו את האקדח והמחסנית. במסגרת הקשר, המערער נפגש ביום 7.12.2014 עם נספח עם הסוכן כדי להדריכו לקראת ביצוע הירי ונסע עמו לאזרז בית הוריו של איציק. בשלב מסוים יצא המערער מהרכב ונפגש עם האחר, ממנו קיבל פרטם אודות אחיו של איציק, ובהמשך נסע עם הסוכן והציג על בית הכנסת בו מתפללים האחחים, והורה לו לירות באחד מהחיו של איציק כאשר הלה יגע לתפילה ערבית. המערער שאל את הסוכן אם הוא רוצה שימתין לו ברכבו בחניה על מנת למלט את הסוכן מהמקום לאחר ביצוע הירי, אך הסוכן אמר כי יסתדר בעצמו. המערער והסוכן נסעו לבתו של האחר כדי לפגוש את הנאשם 3 והאחר, כשבמהלך הנסיעה התקשר המערער לנאשם 3 וביקש שישפק כדורים נוספים לאקדח.

למחרת, התקשר המערער אל הסוכן, עדכן אותו כי אביו של איציק נפטר בלילה הקודם, והוא הודה לו לבצע את הירי עוד באותו היום או למחרת, גם אם יצטרך לבצע את הירי בסוכת האבלים. הסוכן סירב ואומרו שהדבר עלול לפגוע בחפים מפשע וכי ימתן עד תום ימי האבל. בין היתר, הנאשם 2 והאחר האיצו במערער להוציא לפועל את הירי, וזאת לבקשתו של הנאשם 1.

ביום 14.12.2014 ירה שוטר ירי עקר לעבר אחד מהחיו של איציק, באופן המדמה כאילו הסוכן הוא זה שביצע את הירי. הסוכן התקשר למערער, נפגש אותו ומספר לו כי ירה לעבר אחיו של איציק אך הוא לא יודע אם פגע בו או לא מאוחר ולא היו מספיק כדורים במחסנית, והמערער השיב לתוכו שהעיקר שהלה נבהל. בהמשך נפגש המערער עם הסוכן, שאמר לו כי זרך את האקדח לשיחים, והמערער אמר לתוכו שעוד כמה ימים ילכו לחפש ייחדיו את האקדח.

3. עד כהו עולותיו של המערער. כאמור, במסגרת הסדר טיעון הודה המערער במעשה לו, והוסכם כי התביעה תדרוש עד 55 חודשים מאסר. בית משפט קמא השית על המערער מאסר בפועל של 48 חודשים בגין ימי מעצרו, וזאת במצבבר לעונש מאסר של תשעה חודשים שהוטל עליו בתיק אחר שהתנהל במקביל. בנוסף על המערער מאסר על תנאי ופייצוי וכן נס צנועים בסך 5,000 ₪ כ"א.

4. על רכיב המאסר בפועל נסב הערעור שבפנינו.

לזכותו של המערער אצין כי הוא אינו מלין על חומרת העונש כשלעצמו, באשר נוכחות העבירות בהן הורשע, על פי סיפורו המעשה שפורט לעיל, העונש שהוטל עליו הולם וסביר, במיוחד בהתחשב בעברו הפלילי המכבד.

בהקשר זה אצין כי המערער,olid 1983, הספיק לרשות מספר עונשי מאסר, ולהובתו שבעה רישומים קודמים בגין עבירות אלימות, לרבות סחיטה בכוח, אחזקת סכין וubarot סמים (שבಗין אחת מהם הורשע ונדון ל-9 חודשים מאסר תשעה שתיק זה היה תלוי ועומד). גם התסיקיר שהוגש בעניינו של המערער אינו מלהיב, וממנו עולה כי הוא נגרר אחר

גורמים שליים בחברה עברייןית.

5. המערער מיקד את ערעוו ביחס הפרופורציה בין העונש שהושת עליו לבין העונשים שהוטלו במסגרת הסדר טיעון על הנאים האחרים.

ואכן, אין ספק כי מדובר בפערים של ממש. כך, על הנאים 1, יוזם הקשר והגולם המנע לביצוע העבירות, הושת מאסר בפועל של שנה אחת בלבד בחופף לעונש המאסר הארוך שאותו הוא מרצה, וכך שניתן לומר כי יצא פטור בלי כלום. הנאים 2 נדון ל-13 חודשים מאסר בפועל, והנאים 3 נדון לארבעה חודשים מאסר בלבד - אכן עונשים קלים ביותר החורגים לחולוטן מرف העונישה הנוגה בכךן דא.

משכך, טוען המערער כי חוסר האידיות הקיצוני בעונישה, מחייב הפחתת עונשו בצורה משמעותית משיקולי צדק. כך, לדוגמה, בע"פ 188/184 מיה נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(3) 162 (1984) נאמר כי "יכולות להיווצר נסיבות, בהן לא ירשה חוש הצדק, שעברין עיקרי בעבירה רצינית ישא בעונש קל בהרבה מן העונש שנגזר על מי שחלק לו מישני יותר באופן יחסי". כדוגמה נוספת, מני רבים, הצביע המערער על ע"פ 2400/13 חמור נ' מדינת ישראל (14.12.2014), שם התעורר בית המשפט בעונשו של המערער בשל העונש המתון שנגזר על מעורב אחר בפרשה.

6. דין הטענה להידחות.

אין חולק כי במסגרת עקרון אחידות העונישה על בית המשפט להתחשב בעונשים שהוטלו על אחרים, הגם שהפסיקת הדגישה כי עקרון זה אינו חזות הכל ויכול לשיסוג מפני עקרונות וערכיהם אחרים. אך הטענה בין הנאים האחרים הם מהותיים ואף "תהומניים", ככלונו של בא כוח המערער, ומעוררים תחושת אי נוחות. במצב הדברים הרגיל, נוכח פערים אלה, דומה כי היה מקום להפחטה בעונשו של המערער.

אלא, שהסדרי הטיעון המקלים עם הנאים האחרים נעשו בשל קשיים ראיתיים. כפי שהמעערער לא יכול היה להיבנות מכך שהוא אחד מהנאים האחרים לא היה מועמד כלל לדין בשל קשיי ראייתי, וכך הוא אינו יכול להיבנות מכך שההתביעה נאלצה להגיע עימם להסדרים מקלים ביותר בשל אותם קשיים ראיתיים. אין מתקנים עולב בעול, והטענה צורמת במיוחד כאשר נשמעת מפיו של המערער, שם היה משותף פעולה עם המשטרה, מן הסתם התביעה לא הייתה נתקלת באותו קשיים ראיתיים (כאמור, זהותו של האח稷 ידועה יפה למערער אך אינה ידועה למשטרת עד עצם היום הזה).

7. המערער הלין על צבירת העונש (ועקב כך על ניכוי חלקו של ימי המעצר) של 48 חודשים שהושת עליו עם העונש של תשעה חודשים שהושת עליו בתיק אחר. אני רואה ממש בטענה זו. שיקול הדעת בשאלת אם העונש ירוזח בחופף או במצטבר, נתן לבית המשפט (כפי שעולה מסעיף 45(ב) לחוק העונשין), ובהינתן כי מדובר בשתי פרשיות שונות בהן המערער היה מעורב, אני סבור כי יש מקום להתעורר בשיקול דעתה של ערכאה קמא.

8. אשר על כן, המערער נדחה על כל חלקיו.

ניתן היום, כ"ב בכסלו התשע"ז (22.12.2016).

שפט

שפט

שפט
